

متن پرسش

سلام استاد: در یکی از سوالات ذکر شده بود فتنه ای سهمگین تر از ۸۸ بر اساس شهود علما در کار است. این درست است؟ استاد فتنه ۸۸ پیرمان کرد، دوباره چه خبر قرار است بشود؟

متن پاسخ

- باسمه تعالی: سلام علیکم: خداوند همواره برای آن که ملتی را بزرگ کند به شیطان اجازه می‌دهد تا وسوسه کند، و ملتی که در مسیر توحید قدم بردارد همواره با مقابله با شیطان، بزرگی‌ها و عظمت‌هایش ظهور می‌کند، و برعکس تصور جنابعالی آن فتنه‌ها ملت را جوان و جوان‌تر می‌کند. به گفته‌ی علی (ع) «وَ اِنَّ الدُّنْيَا لَمَ تَكُنْ لِيَسْتَفِرَّ اِلَّا عَلٰى مَا جَعَلَهَا اللهُ عَلَيْهِ مِنَ النِّعْمَاءِ وَ الْاِبْتِلَاءِ»، بدان که دنیا مستقر نمی‌شود و سنت خدا در آن جاری نمی‌گردد مگر از طریق نعمت و بلاهایی که خدا در آن قرار داده است. یعنی خدا دنیا را ساخته است- از دستش هم درنرفته است- ولی سنتی که در آن جاری می‌کند سختی و راحتی دادن است به طور توأمان. مدیر دنیا، مدیریت خودش را از طریق نعمت‌ها و بلاها اعمال می‌کند. نه بلاها از دست خدا دررفته‌اند و نه راحتی‌ها از زمام اختیار او خارج شده‌اند. نه راحتی دادن‌ها مدیریتتی جدا از سختی دادن‌ها دارد و نه سختی دارای مدیری غیر از مدیر راحتی است. نه سختی گسسته از راحتی است و نه راحتی جدای از سختی. یک زندگی است که هم سختی دارد و هم راحتی، لذا می‌توان به جایی رسید که گفت: عاشقم بر لطف و بر قهرش به جدّ/ ای عجب کس عاشق این هر دو ضدّ خدایا زندگی راحت بی‌تحرك و بی‌مزه به چه کار می‌آید؟ یک شور و حیرت، مصیبت و جنگ یا محرومیتی بده تا از بی‌تحركی و تنبلی به درآییم! هنگامی که مریض در تختش خوابیده، اگر مرتب پهلو به پهلو نشود بدنش زخم می‌شود، و سختی‌ها و رنج‌های حیات، تکان‌هایی است که بر ما وارد می‌شود تا خونمان لخته نگردد. لذا است که هم تقاضای رفع مشکلات می‌کنیم و هم نگرانیم که ما را به راحتی سردی گرفتار کند. نالم و ترسم که او باور کند / وز ترحم جور را کمتر کند موقعی که مشکلی برای من ایجاد نموده و حالم را گرفته است، می‌نالم و از خدا می‌خواهم که مشکلم را برطرف کند. اما در عین حال ترسانم مبادا حرف مرا باور کرده، مشکلات مرا کم کند. اگر در راحتی محض قرار گرفتیم چه کنیم؟ در آن وقت همانند بلبلی خواهیم بود که از گل جدایش کرده‌اند. بر من مباد که خدا مرا از سختی جدا کند- دقت کنید که دید خوبی است. نالم و ترسم که او باور کند / وز ترحم جور را کمتر کند والله ار زین خار در بستان شوم / همچو بلبل زین سبب نالان شوم باز هم ناله سر خواهم داد اما این بار به خاطر آن که او سختیها را از من گرفته است.

قرآن می‌فرماید: «لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ» (ما انسان را در سختیها می‌پرورانیم) خدا می‌فرماید شما پشته‌های سخت و گردنه‌های تنگ حیات را پشت‌سر گذاشته‌اید. مرده و ساکت و ساکنید و تا به سختی‌ها نيفتيد نمی‌توانيد خودتان را آزاد کنید. تا سختی‌ها را ننوشيد زنده نمی‌شوید. «فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ». موفق باشید